Venēcija- mākslas «Meka»

Venēcija ar 415 km² lielo platību un vairāk nekā 260 tūkstošiem pastāvīgo iedzīvotāju ir viens no populārākajiem tūrisma centriem Eiropā. Pilsēta ir izvietojusies uz 117 nelielām salām, kuras savieno 378 tilti, lielākā daļa no tiem ir veidoti no akmens. Venēcijas daudzās salas, no kurām daļa ir mākslīgas, sadala lielāku un mazāku kanālu tīkls. Relatīvi lielākie ir trīs kanāli — Lielais Kanāls, kas "S" burta veidā šķērso visu pilsētas teritoriju, Džideka kanāls un Sv. Marka kanāls. Tikai 20. gadsimta sākumā, Benito Musolīni valdīšanas laikā, tika uzbūvēts tilts, kas savieno Venēciju ar cietzemi.

Venēcijas biennāle

Venēcijas mākslas biennāle ir viens no nozīmīgākajiem mākslas pasākumiem pasaulē. Tās aizsākumi ir meklējami 1895. gadā. Toreiz atklāšanas ceremonijā piedalījās arī Itālijas karalis Umberto I un Savojas Margarita. Leģenda vēsta, ka mākslas pasākums noticis par godu dižciltīgā pāra sudrabkāzām. Pirmajā Venēcijas biennālē tika pārstāvēti mākslinieki no 16 valstīm.
Latvija Venēcijas biennālē piedalās kopš 1999. gada. To ir pārstāvējuši tādi mākslinieki kā Kristaps Ģelzis, Ilmārs Blumbergs, Gints Gabrāns, Evelīna Deičmane, Miks Mitrēvics, Kaspars Podnieks, Krišs Salmanis, Katrīna Neiburga un Andris Eglītis.
2017. gadā Latviju Venēcijā pārstāv **Miķelis Fišers**.

Latvijas paviljona stāsts līdz skatītājam nonāk Miķelim Fišeram raksturīgā veidā – provokatīvos mākslas darbos, kuros ir mistiskas pasaules, sazvērestību teorijas, ezotērisku piedzīvojumu ilustrācijas, kas izmanto reālajā dzīvē labi pazīstamus nereālus tēlus – ķirzakcilvēkus, citplanētiešus, teiksmainus pusdievus, kā arī dokumentālus personāžus. Ekspozīcijas apmeklētāji Venēcijā šos tēlus var iepazīt kokgrebumos, gaismas un skaņas instalācijā un lielizmēra gleznā.

Mākslinieku ekspozīcijas koncentrējās divās dažādās vietās Venēcijā.
Tā saucamajos “dārzos” ir speciāli šim pasākumam veidotas ēkas, kurās gadu no gada atkārtoti prezentē sevi vadošās pasaules valstis.
Otra vieta ir Arsenāls, kur zem viena jumta ir izvietoti dažādu valstu paviljoni.

Raksturojot kopējo ainu, ekspozīcijas pārsteidz ar krāsām, oriģinalitāti, kurās tverts mirklis vai dziļa doma, liekot skatītājam nonākt mākslinieka pasaulē, aizmirstoties no ikdienas.

Jāpiemin, ka katrai mākslas ekspozīcijai ir sava vibrācija, tādēļ, lai līdz galam saprastu ikvienu mākslas darba ideju man būtu jāpadzīvo un jājūt šīs valsts mentalitāti, taču klātesot Venēcijā, viens no maniem sajūtu kritērijiem bija- mākslas darba (ekspozīcijas) spēcīgā vibrācija.

Šeila Hiksa ierauj krāsainā un romantiskā sapnī, kas domās ļauj ieskrieties un lekt krāsu bezgalībā.

Krievijas mākslinieki bija sagatavojuši starpdisciplināru projektu, kurā tēlniecību, instalācijas un video varēja baudīt laikmetīgo komponistu – Dmitrija Kurļandska, Pētera Aidu un Konstantīna Dudakova-Kašuro – sacerētu skaņdarbu pavadījumā. Jāteic, ka skaņas un projekciju vibrācija tik ļoti mani iespaidoja, ka šī ekspozīcija ir viena no tām, kura spilgti man palikusi atmiņā.

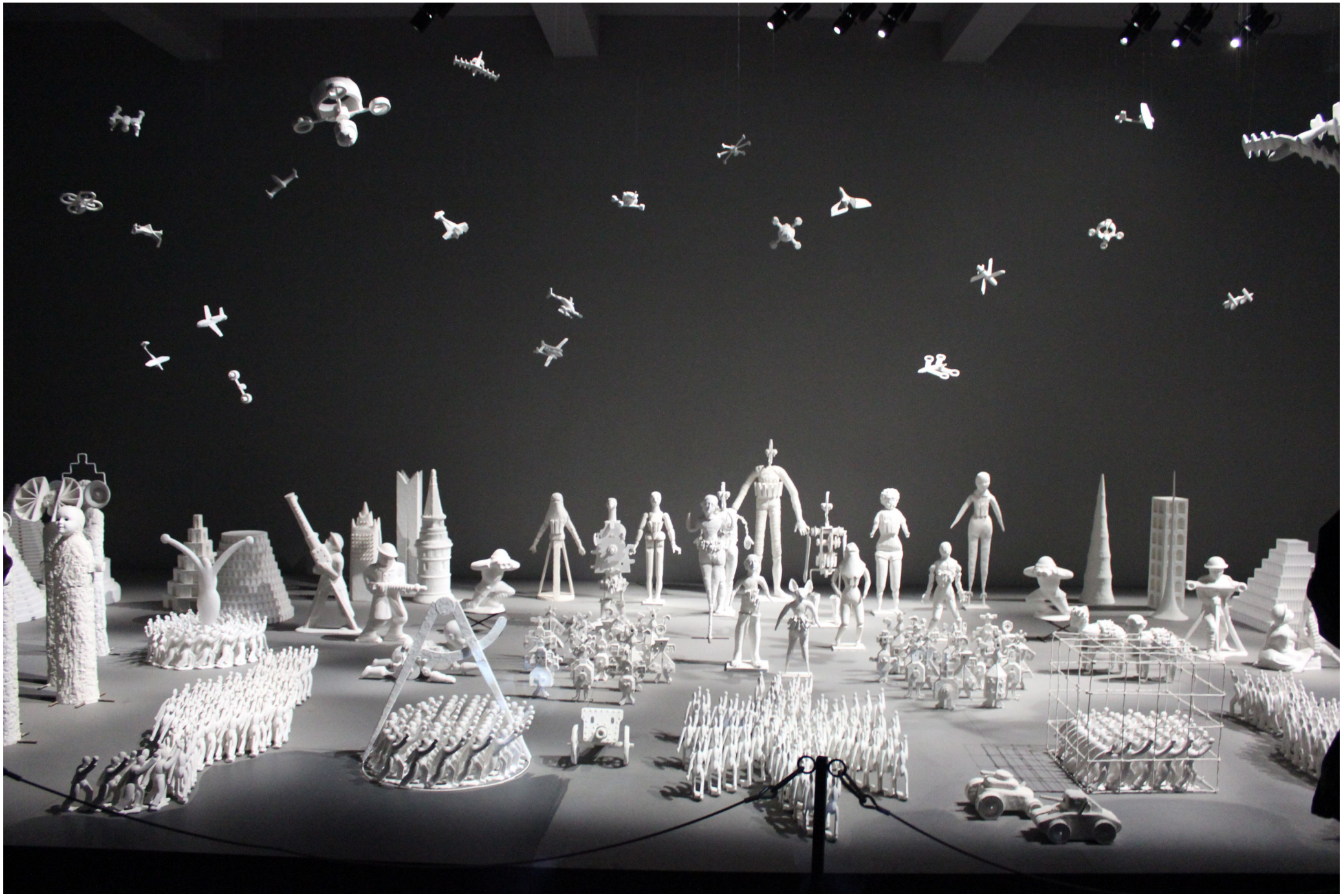

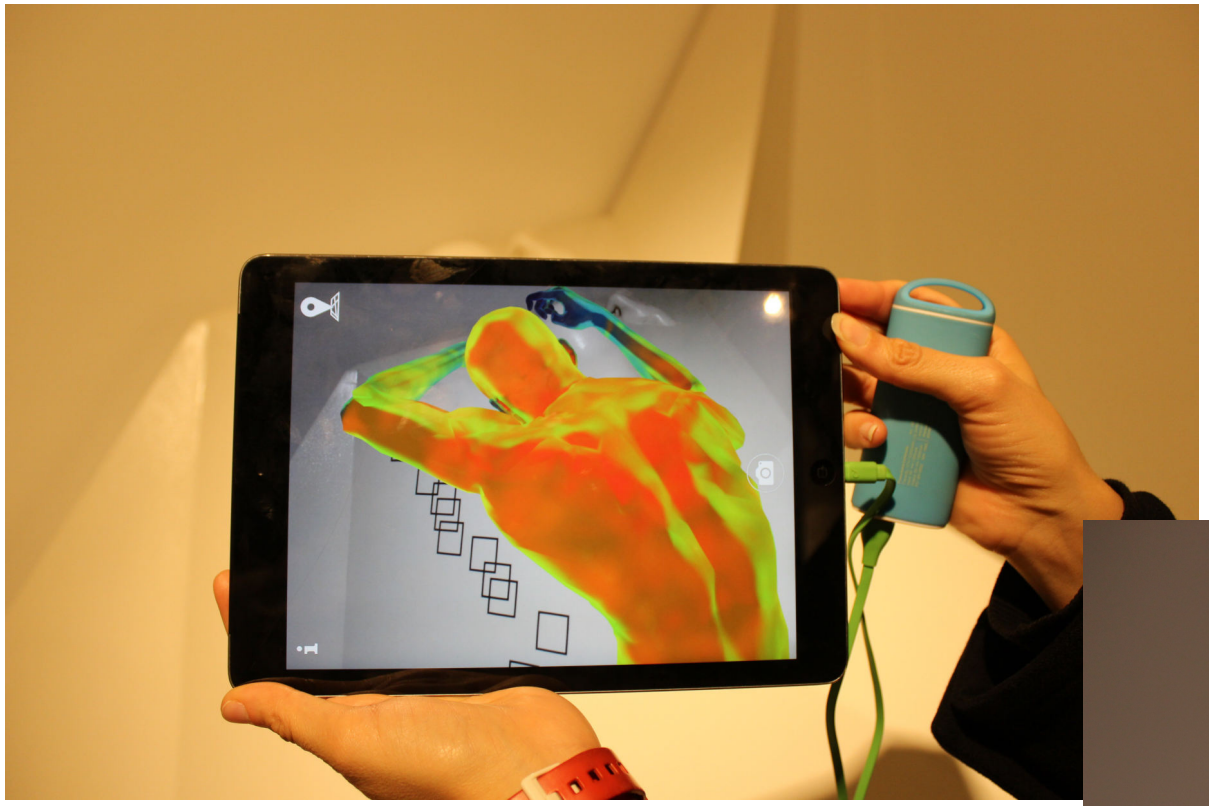

Krievijas ekspozīcijas zālē sajustais krasi atšķiras no tās ekspozīcijas, kas turpinās šajā paviljonā. Īpaši lejuplādēta aplikācija ļāva baudīt monumentālu baltas krāsas mākslas darbu atdzimšanas procesu, kurā tēli parādijās kontrastējoši spilgtos toņos.

Austrijas paviljonā Brigita Kovanca ar saviem gaismas objektiem, instalācijām un gaismas arhitektūru mūsu apziņā cenšas ienest izpratni par attēla nemateriālajām dimensijām, man radot sajūtu- nav ne sākuma, ne gala.

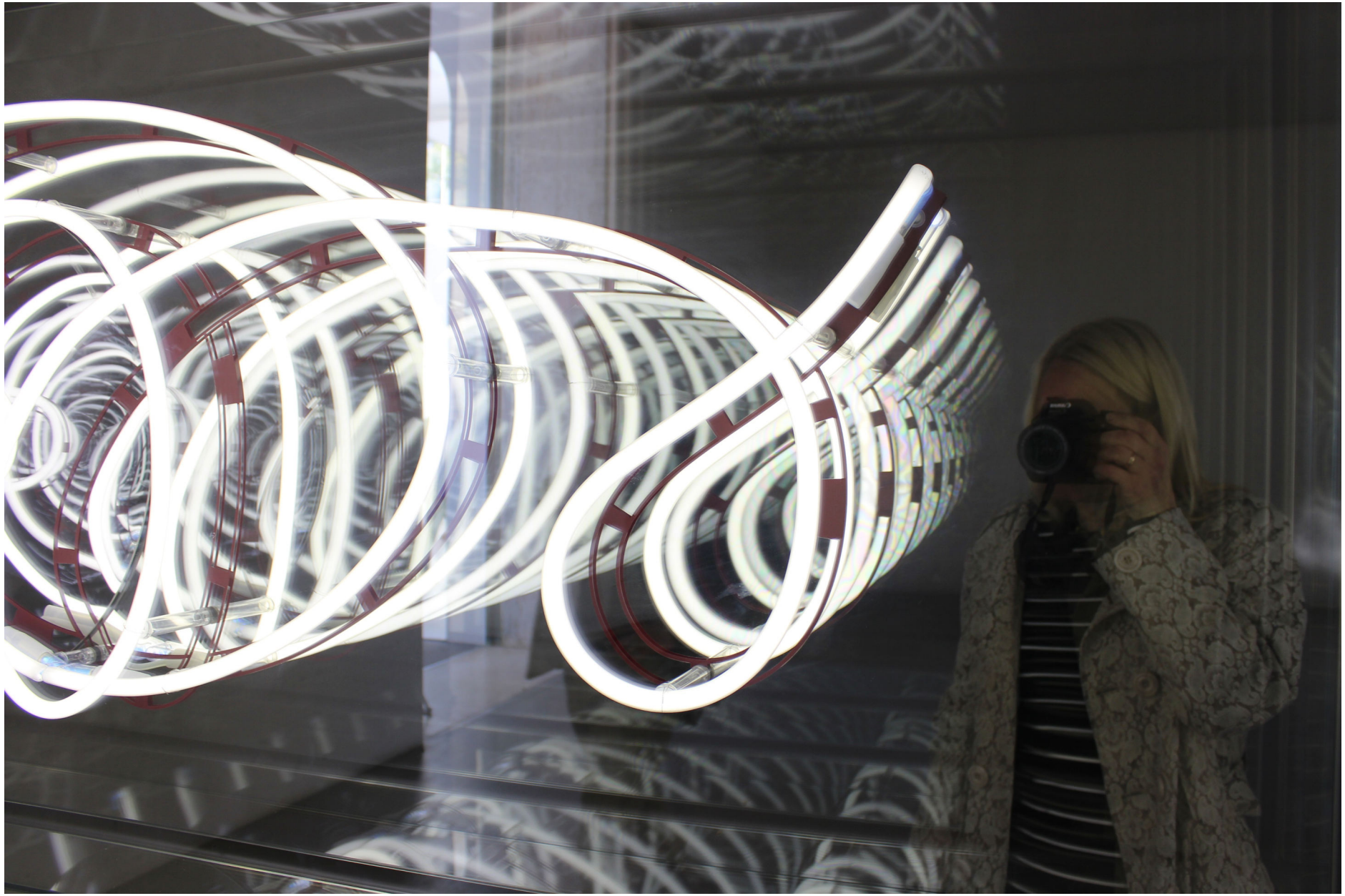

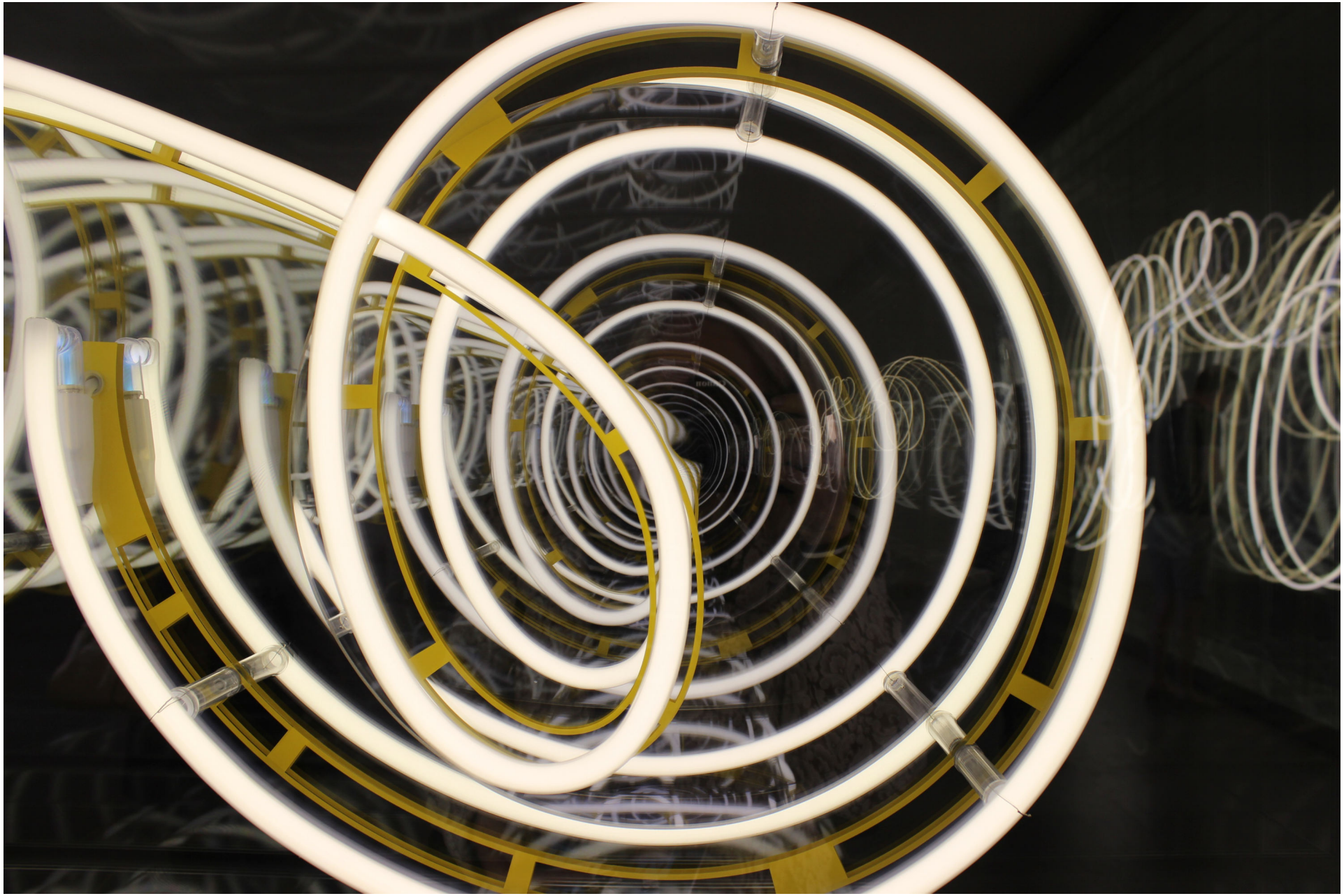

Fracijas paviljonā Ksavjē Veijāna instalāciju Venēcijas biennālei iedvesmojusi mūzikas ierakstu studijas pasaule. Apmeklētājiem bija iespēja atklāt īpašus mūzikas instrumentus, no kuriem daži radīti īpaši biennāles notikumam.

Pieejot pie Venēcijas paviljona, rodas sajūta, ka viss apkārt ir aizmirsts. Īpaši veidotajā peļķē (kanālā) ūdens sastāvējies, vecs, taču ieejot izstāžu zālē aizraujas elpa, jo parādās venēciešu patiesā spozme un greznība, atklājot dažādu amatu meistarību.

Vairāku valstu ekspozīcijās vērojams grāmatas motīvs dažādos materiālos un tehnikās.

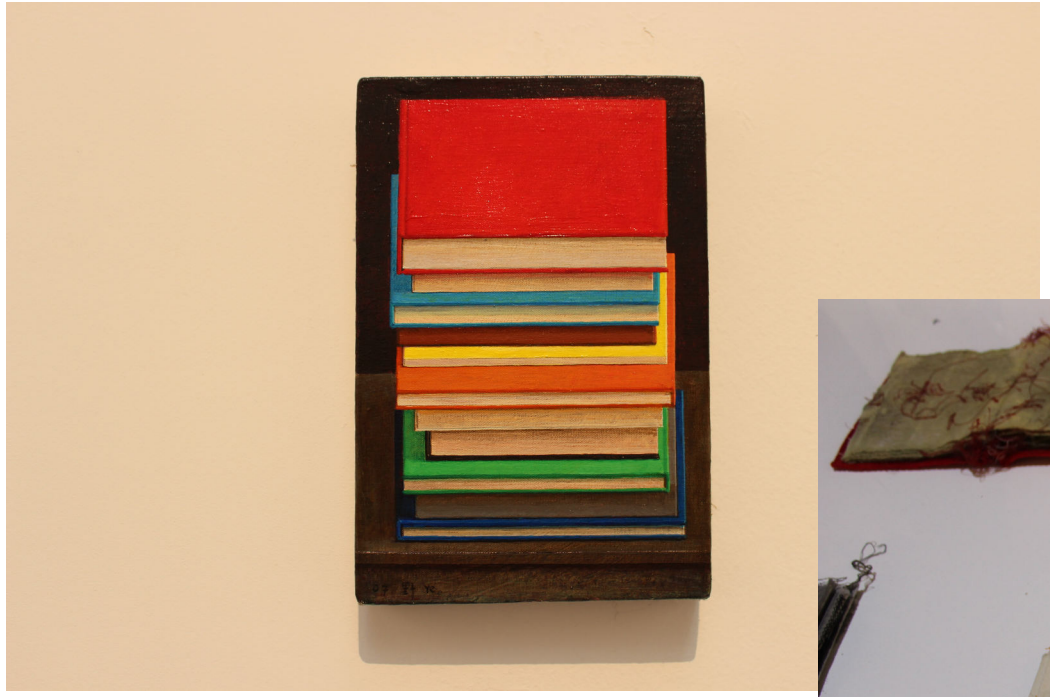

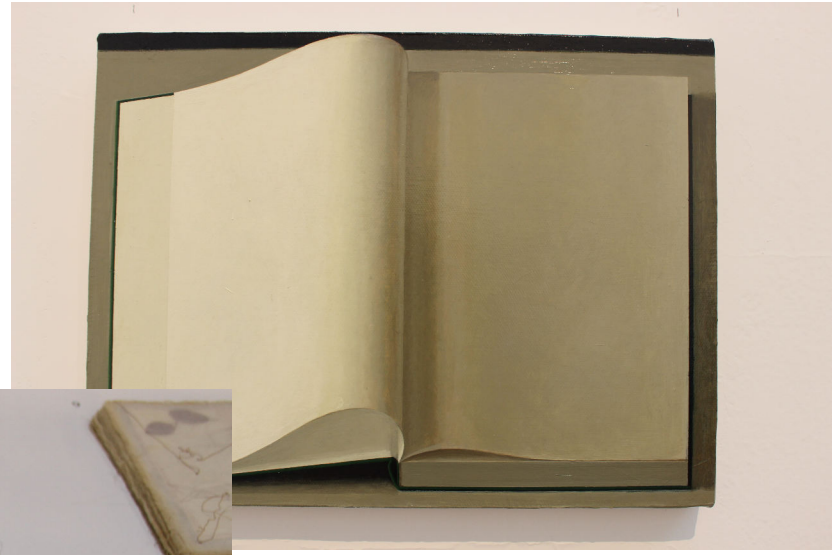

Šo ekspozīciju papildina performance, uzdodot man jautājumu- Varbūt grāmata nemaz nav iedomājama bez cilvēka? Baltā kreklā tērptā meitene rada sirreālu sajūtu ar savu rimto, vieglo gaitu, kas riņķojot ap stendu, nevienu netraucējot, nomāc lielo kņadu izstāžu zālē.

No augšas pilošs ūdens maina grāmatas krāsas, formas, attēlu, radot stāstu, ka nekas nav mūžīgs.

Biennāles mākslinieku ekspozīcijas ir vērojamas arī pilsētvidē, kas pārsteidz gan Venēcijas viesus, gan padara interesantāku vietējo iedzīvotāju ikdienu.

Britu laikmetīgās mākslas superzvaigzne Demjens Hērsts

Pārdomātā Biennāles ekspozīciju mani rosina domāt, iedziļināties un gūt patiesu baudījumu.

Telpās ir redzama ne tikai mākslas darbu koncepcija, bet arī materiāls, to skaistums vai neglītums. Darbi viens otru papildina un izceļ, ļaujot pazust mākslas domu pasaulē.

Ekspozīcijās izvietotie mākslas darbi ļāva skatītājam līdzdarboties, radot jaunas skaņas, jaunus attēlus un sajūtas.

Pārsteigums!!! Pēkšņi parādās kustīga cilvēka galva šo drānu eksplozijas vidū, kas ir kā dialogs starp mākslas darbiem zālē un mainīgo attēlu, kas neviļus izrauj no domām.

Arī šī ir māksla. Ko tā vēsta skatītājam???? Te gribas jautāt- Kādu vibrāciju jūti tu?

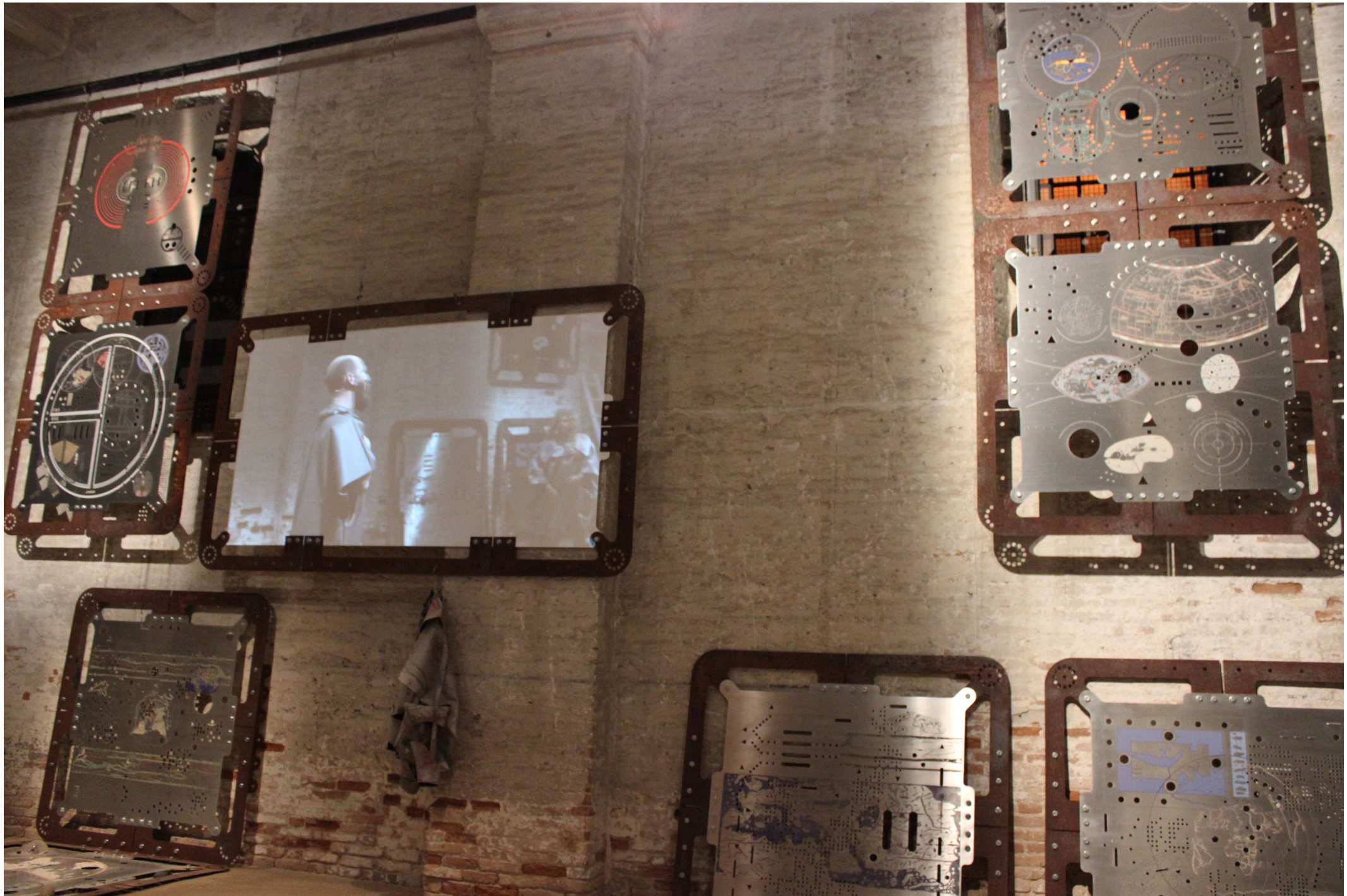

Paldies par uzmanību!